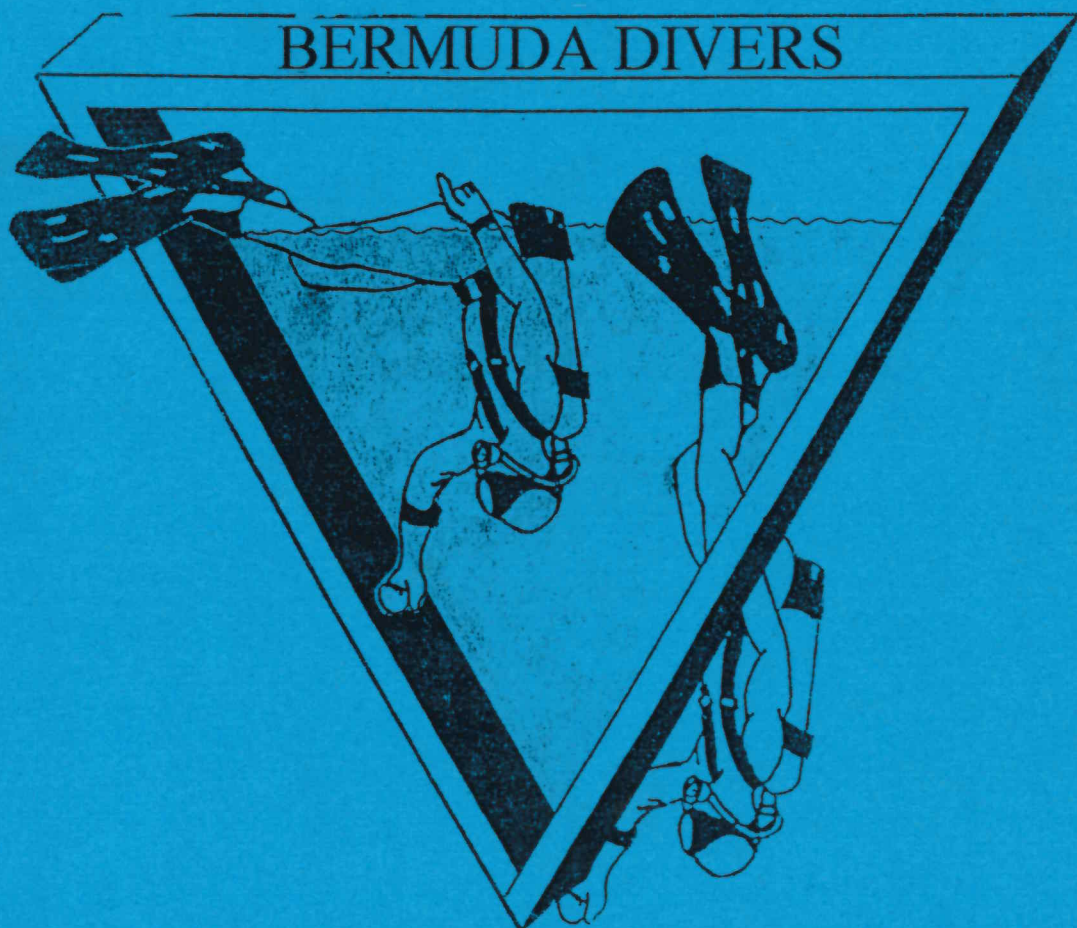

BUDDY

JUNI 1999

Haai duikvrienden

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: wij zijn diep teleurgesteld!! Wij dachten dat de inzendingen voor de Buddy ons wel zouden toestromen, maar dat valt vies tegen. Willen wij iets ontvangen, dan moeten wij er constant zelf om smeken. Daarom vragen wij ons af: waar is die passie, die warmte van onze club?

Het clubblad is er vóór jullie allemaal en van jullie allemaal. Dus heb je iets te melden of te vragen of zomaar iets leuks te vertellen, stuur het naar de redactie.

Want anders is er misschien de volgende keer géén Buddy!!

Verder nog een berichtje over de evenementencommissie.

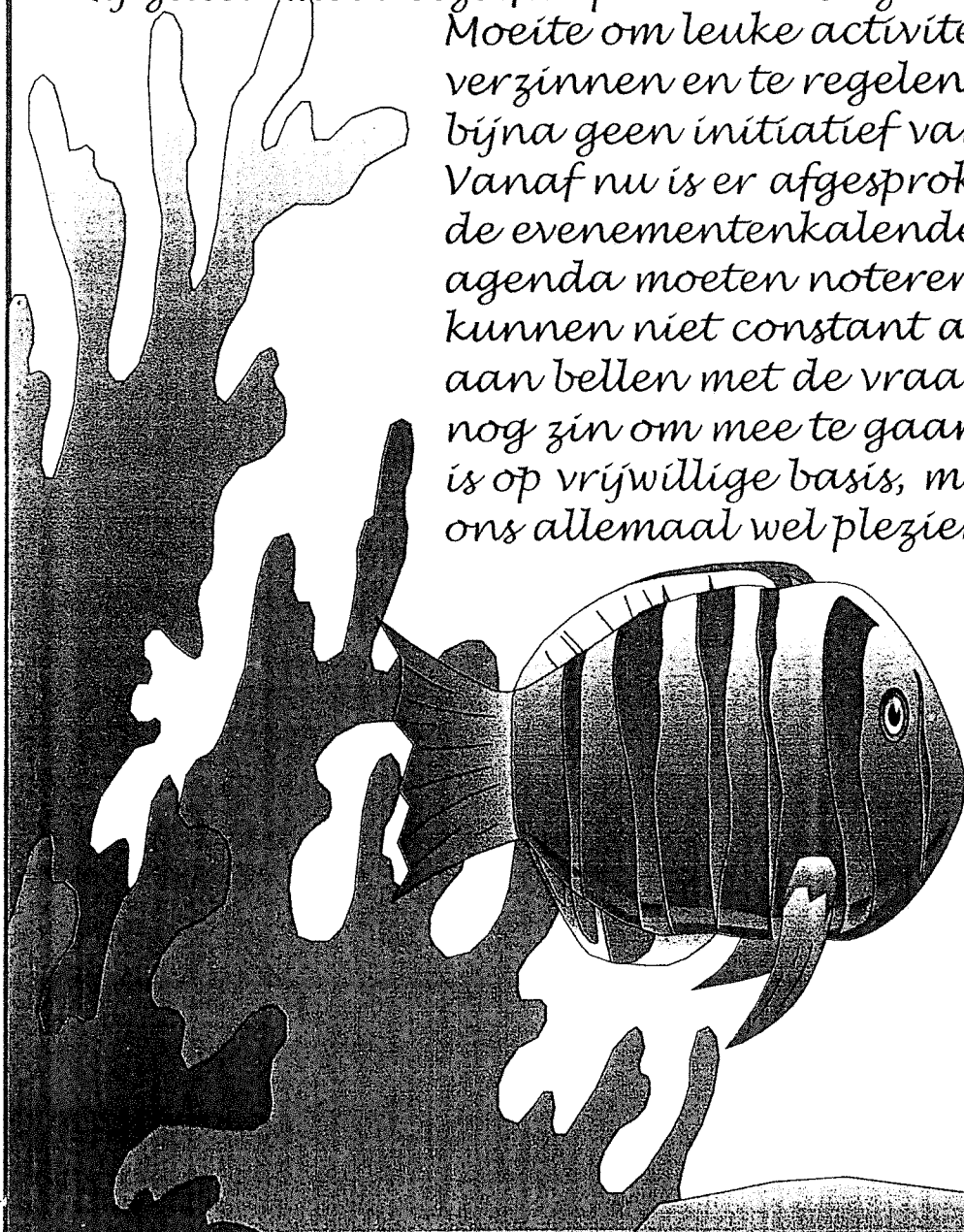
Zij zitten met hetzelfde probleem. Deze mensen doen alle

Moeite om leuke activiteiten voor ons te verzinnen en te regelen, maar er komt bijna geen initiatief van jullie kant.

Vanaf nu is er afgesproken dat jullie de evenementenkalender zelf in jullie agenda moeten noteren. Lilian en Renate kunnen niet constant achter iedereen aan bellen met de vraag: hebben jullie nog zin om mee te gaan? Alles wat wij doen is op vrijwillige basis, maar het moet voor ons allemaal wel plezierig blijven.

Een heel fijn
duikseizoen!!

Angelique en
Petra.

Uitstapje naar (Nausicaa) Boulogne-sur-mer.

Op zondag 21 maart was het verzamelen om half negen bij de stelloancel in Kapellenbrug. Vandaar vertrokken we met 4 auto's richting Frankrijk, over de snelweg via zeezate (waar zich nog 2 auto's bijvoegden) Gent - Oostende - veurne - Duinkerken Calais / Boulogne.

De zin naar koffie begon al gauw, maar een stop was er niet bij, omdat we zo vlug als mogelijk op de bestemming wilden zijn.

In Boulogne aangekomen was het regenachtig weer. De parkeerplaats was bijna vol maar konden toch enkele plaatsen bemachtigen met een aantal auto's - De parkeergarage was makkelijk geweest, maar ja, een eindje lopen in de regen. Ook wel lekker na z'n zit zonder koffie.

Werner en Ineke bekeken het beter, hup. de parkeergarage in onder Nausicaa, lekker droog en tegelijk een opbergplaats voor jassen en paraplu's. Bij aankomst in de hal was het eerst een bezoek aan het toilet waar arjan verstoeld stond van het lege urinoir'tje. (Zouden die Fransen van die langere). Daarna was het eindelijk tijd voor koffie, en een broodje voor de liefhebbers.

Na het verzamelen van de nodige Franse Franken gingen Bernate en Lillian de benodigde entree kaartjes ophalen, waarna we met z'n allen (door de 20 personen) het onderwater gebeuren gingen beleven. Het was inmiddels half twaalf. Die dames hadden ook een aantal aanwijzings gidsen 'gekregen' waarvoor ze hun paspoorten als onderpand moesten inleveren.

Eenmaal binnen vielen we uiteen in diverse pleegjes. Er was heel veel te zien, van piepkleine tot grote vissen van door de 2 meter (haaien bass) in ieder geval te veel om allemaal op te noemen.

Het bleek veel, want we hebben er bijna 5 uur in rond gelopen, met af en toe een pauze voor een drankje en/of hapje.

Nogmaals: het was zeker de moeite waard.

Na afloop van het bezoek aan Nausicaa, was het buiten zonnig weer, en besloten we om langs de kust route naar de Panne te rijden, alwaar we een stukje gingen eten.

De mooie tocht langs de kust tot aan Cap Blanc Nez was prachtig, maar het begon af flink te regenen en donker te worden.

Toen we op de heuvel van Cap Blanc Nez aangekomen waren, waar het normaal mooi uitzien is, en waar men bij helder weer de krijt rotsen van Dover kan zien, viel alles in duigen door het bar slechte weer, met nog geen honderd meter zicht en hagel ~~buien~~. We konden de auto niet uit, dus daar maar door naar het Belgische De Panne.

Theo wist een parkeerplaats en een Restaurant op de boulevard.

Daar kwamen we met z'n veertien binnen.

De tafels werden aan elkaar geschoven en begonnen aan het appetitiefje. (ik drie) want Herman zou het zoer van mij overnemen naar huis rijden. Na de drankjes begon het bestellen wat heel wat voeten in de aarde had. (dit is er niet, dit is ^{er} alleen in het seizoen.) We kwamen er uit.

De voorgerechten kwamen op tafel, maar voor een was er vergeten; de garnalen kroketten voor Jeanette. Geen probleem zei de ober, 2 minuutjes

werk, met het gevolg dat er nog ijsstukjes in de kroketten zaten. Dan maar terug en geen zin meer en dus geen voorgerecht.

Die hoofdgerichten verliepen verder goed tot ieders zin. Toen het dessert, Ineke had wel zin in een citroen ijsje, maar daar zaten ook stukjes in alsof het het laatste uit de doos was of misschien wel de stukjes ijs uit de garnaal kroket. (had in ieder geval, ook terug en geen toetje voor Ineke. Ondanks dat had het ons goed gemaakt.

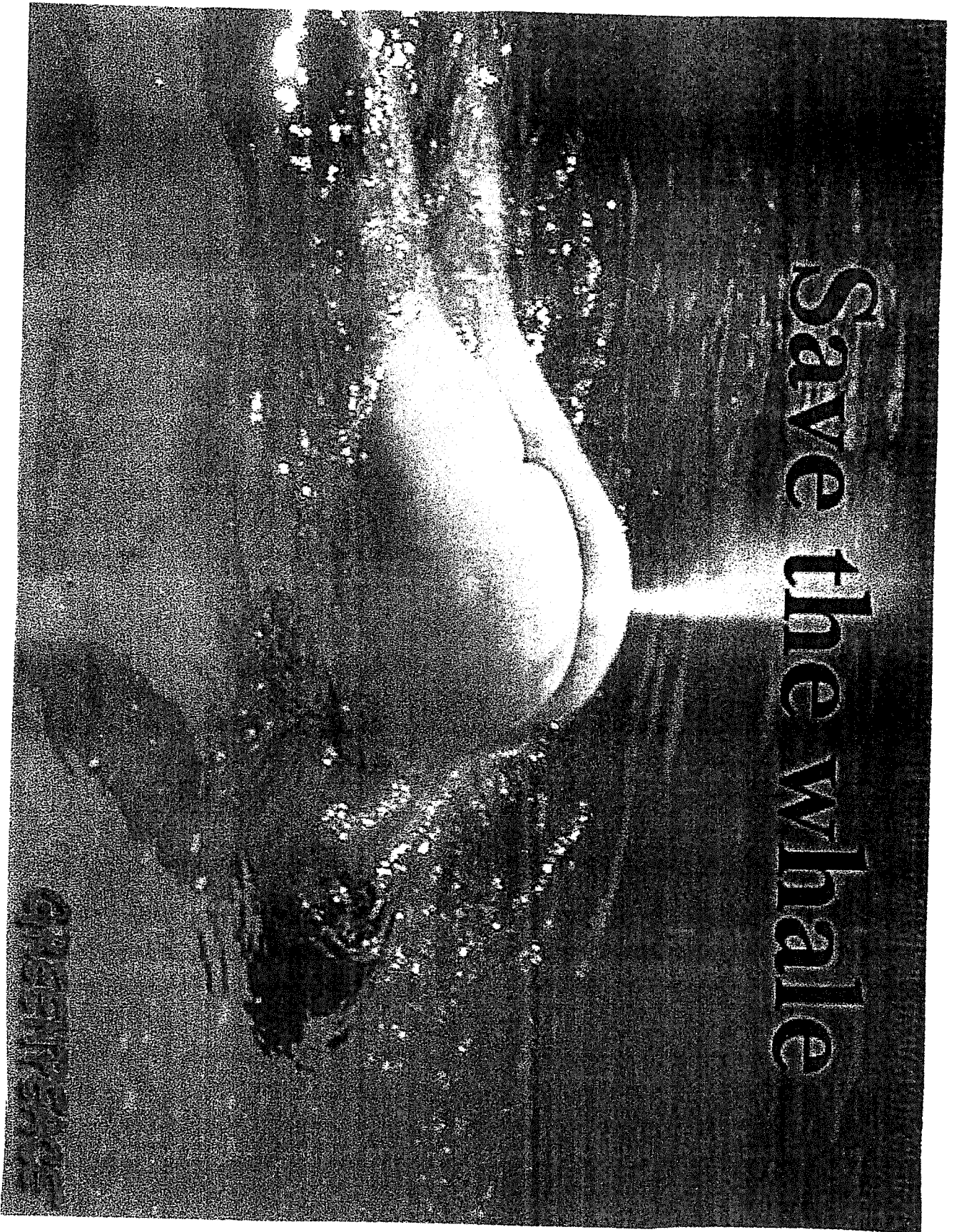
Na afgerekend te hebben, in België en Frans geld (omwissel moeijelikheden) hebben we nog een wandelingje van een klein kwartiertje gemaakt naar de parkeerplaats waar Theo ons naar toe had geloodst. (heerlijk na het eten).

Vandaar hebben we van elkaar afscheid genomen en na een gezellig en geslaagd bezoek aan Nausicaa terug naar huis gereden. Tot het volgende uitstapje.

Amedee Geensen

Save the whale

GREENPEACE

TURBO

De natuur is een onuitputtelijke bron voor namen. Vaak is dat direct duidelijk, zoals bij Margriet en Libelle en bij Jaguar en Fend. Soms niet, zoals bij de beroemde Mexicaan die genoemd is naar de vos: Zorro. Wetenschappelijke namen zijn vooral in trek bij industrielen. Zo sierde een brommerfabrikant zijn product met de latijnse naam van de wesp: Vespa. De torpedo werd bekender als onderwaterwapen dan als de sidderrog waarvan het de naam is. In sommige gevallen doen marketeers er goed aan behalve in het handelsregister ook een blik in de dierenencyclopedie te werpen. Bijvoorbeeld bij de aanduiding turbo. Dat is namelijk de wetenschappelijke naam van een zeestak!!!

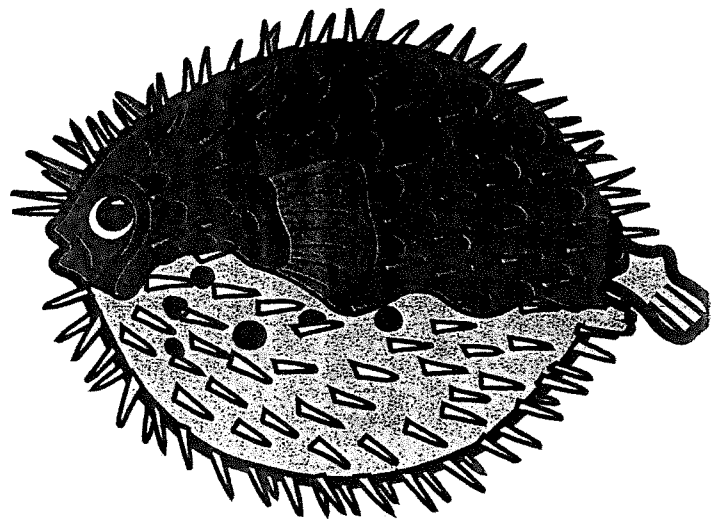
Bron: Panda, nr. 2 1999

.....Wetenswaardigheidje.....

Ooit werd er bij inwoners van de eilanden van de Stille Zuidzee een ongebruikelijke toepassing van de kogelvis gezien. Ze zorgden ervoor dat de kogelvissen zich opbliezen, doodden ze en gebruikten de harde, stekelige lichamen als soldatenhelmen.

Garnaal schakelt onderzeer uit
De onderwaterwereld is minder stil dan de meeste mensen denken. Walvissen kunnen elkaar over honderden kilometers toesingen en ook dolfijnen houden het zelden stil. In verhouding is de pistoolgarnaal de grootste herrieschopper. Dit luidruchtige rifbewonertje produceert hevige knallen met een van zijn scharen, waardoor hij kleinere vissen tijdelijk kan verlammen. Tot genoegen van de hongerige garnaal, maar tot ongenoegen van de duikboten. Pistoolgarnalen kunnen met één vingerknip de gevoelige apparatuur van de onderzeer op tilt laten slaan.

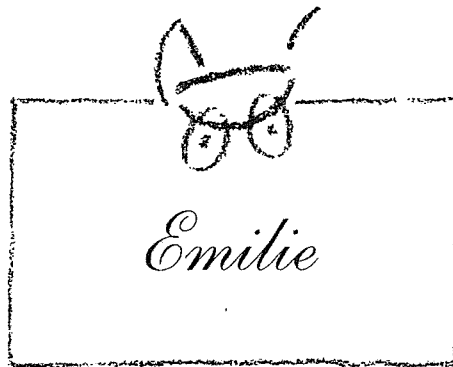
Bron: Panda nr. 2 1999

.....nog een wetenswaardigheidje.....

Een beschermende afscheiding die door de bescheiden zeekomkommer wordt geproduceerd wanneer hij wordt lastig gevallen, zou wel eens de basis kunnen zijn voor een effectief haaienverend middel. Als een haai in een zeekomkommer bijt, laat hij hem vrij los en valt er nooit meer een aan. Proeven tonen dat de afscheiding-kolothyrine- een 20 kg zware haai kan doden in een verdunning van 1 : 600.000. In open zee zullen haaien een minder dan dodelijke hoeveelheid bespeuren en wegzweven...

DOCHTER
VAN DE ZEE!

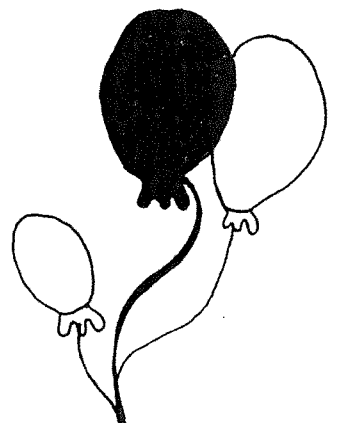

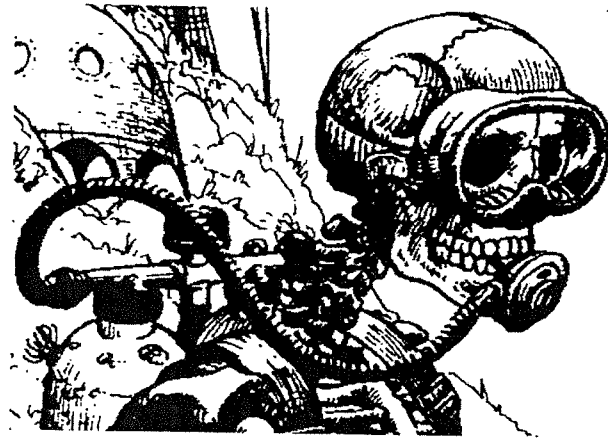
*Met grote blijdschap geven wij U kennis van de
geboorte van onze dochter en zusje*

*Emilie
Elisabeth Maria Catharina*

*Zij is geboren op 24 maart 1999
en weegt 3900 gram*

*Walther, Yves en Caroline de Block
Liduinapark 96 4561 JW Hulst 0114-310219*

H O B B O B V E R H A A L

Adri van der Welle trok de huisdeur achter zich dicht op zaterdagmorgen 3 november en zwaaide nog even naar zijn vrouw, en zou nooit meer terugkomen. De volgende ontmoeting met zijn vrouw was in het mortuarium, Adri had een label aan zijn rechter teen, had een rimpelige huid waaruit bleek dat hij te lang in het water was geweest, en zag er behoorlijk dood uit, en dat klopte wel. Maar laten we teruggaan naar zaterdagmorgen.

Adri zwaaide naar zijn vrouw, dat deed hij op zijn hurken, want het zonnenscherm was naar beneden. Dat lijkt vreemd, tenzij je zijn woning kent, het zonnenscherm komt in uitgeklapte staat op slechts één meter twintig van de grond te hangen. Een uiterst merkwaardige constructiefout. Hij ging in zijn auto zitten en overdacht waar hij eens heen zou gaan. De Zevenhuizer plas? Het leek hem wel wat, maar hij moest nog vullen. Dat moest bij Holland-Diving gebeuren, goedkoop vullen, en het dichtst bij. Maar ja, dan kan je net zo goed doorrijden naar de Maasvlakte, hij was namelijk alleen. En een buddy was aan de Maasvlakte altijd wel te vinden, het stikte daar tenslotte altijd van de duikers. Adri startte de auto en reed naar de Kanaalweg, om even later de rijksweg naar Hoek van Holland op te draaien.

Bij Holland-Diving stonden slechts zes auto's geparkeerd, een hoopgevend klein aantal, en binnen stonden maar acht flessen te wachten voor de vulinstallatie. Het optimisme duurde echter niet lang, al snel kwam hij er achter dat de normale Bristol compressor niet werkte, maar dat een heel klein flutding 15 minuten stond te zwoegen om twee flessen te vullen, wat resulteerde in een belachelijk lange wachttijd. Ron verontschuldigde zich voor het ongemak, en zei nog dat er druk aan gewerkt werd om de grote compressor te herstellen, maar dat hielp Adri op dat moment niet zoveel, de koffie wel, die liet hij in grote hoeveelheden naar binnen glijden. Ruim een uur later stond hij weer buiten en keek naar de zwaar bewolkte lucht. Het weer zou nog slechter worden, had hij op de radio gehoord. "Het zal mijn tijd wel duren" zei hij tegen zichzelf, maar dat was niet waar...

Drie kwartier later stond hij aan de waterkant van het Oostvoornse meer en keek uit over een sombere plas water waar de schuimkoppen op stonden. Hij draaide zich op en liep de kantine van Ed Pors binnen om een buddy te zoeken.

Na een tijdje de mensen te hebben geobserveerd viel het hem op dat er een man alleen stond aan de bar, die bij niemand scheen te horen, niemand sprak met hem, het leek zelfs of niemand hem zag staan...

Adri liep naar de man toe die een rood aangelopen gezicht had dat er verweerd uitzag, twee kleine oogjes keken priemend in zijn richting. Het leek alsof de man op hem had staan wachten. Dat het inderdaad zo was kwam niet in zijn hersens op. "Heb jij soms een buddy nodig?" Opende Adri het gesprek. "Ik ben inderdaad alleen, heb je zin om met mij een duik te maken?" zei de man met de priemende ogen. Verheugd wreef Adri in zijn handen, "Dat wilde ik net vragen". "Laten we ons omkleden, ik heb er zin in". zei de onbekende man. Adri liep terug naar zijn auto en begon zijn spullen aan te trekken. Daardoor hoorde hij niet wat de mensen in de kantine over hem vertelde.

Martin den Breker keek hem verbijsterd na, en draaide zich om naar zijn vrouw Marijke, die achter de bar bezig was met koffie te zetten.

"Dat was er toch een van de Potvis uit Nieuwerkerk?"

Zijn vrouw haalde haar schouders op en zei:

"Ik weet het niet, maar hij is niet helemaal normaal, want hij staat tegen zichzelf te praten, en hij doet alsof hij ook nog antwoord krijgt, er zijn er die voor minder in een inrichting worden opgesloten, en dat gaat dan nog duiken óók!" "Ja," mompelde Martin, "ik dacht ook al dat hij nogal vreemd deed, misschien een ruig feessie gehad gisteren?"

"Wie weet" zei Marijke, die haar interesse in Adri alweer verloren had en naar haar kruiswoordpuzzel greep.

Adri had nog maar nauwelijks zijn long john aangetrokken toen de man met de priemende ogen weer naast hem stond. En hij was aangekleed. Volledig aangekleed. Ik bedoel dus dat hij zijn volledige duikuitrusting aan had.

"Zo, dat heb je snel gedaan". "Ja, ik laat geen tijd verloren gaan, je hebt ervaring of je hebt het niet...." Het drong niet tot Adri door dat drie minuten belachelijk snel was om alle spullen om je lichaam te hangen. Hoe heet je eigenlijk? Ik heet Adri van der Welle." "Mijn vrienden noemen me Ker, noem me dus ook maar zo" "Een vreemde naam, hoe kom je daar aan?" "Het is een naam die al eeuwen in de familie is, een soort traditie dus, je hebt je naam niet voor het uitzoeken." "Nee, dat is waar, zullen we gaan?" Adri had alles aangetrokken en liep naar de kade, Ker volgde hem op de voet.

Het tweetal ging in het water na een korte buddy-check en zette koers naar het wrak van de Archimedes. Na alle wrakstukken te hebben bekeken kwamen ze aan bij het wrakstuk dat op 24 meter diepte ligt. Adri keek eens opzij naar zijn buddy, iets dat hij al verscheidene malen had gedaan omdat er iets was dat hem irriteerde, hij kon er niet de vinger op leggen, maar er was iets vreemds aan Ker. Adri dacht diep na en keek nogmaals, maar nu iets langer, en plotseling wist hij het! Zijn buddy ademde niet uit! Er waren geen luchtballen, geen statige ballenbaan die boven zijn hoofd naar de oppervlakte steeg. Adri greep naar de manometer van Ker en zag dat de naald op 200 bar stond, dezelfde stand als aan de oppervlakte tijdens de buddy-check.... Nog even twijfelde hij en greep zijn eigen manometer, die op 80 bar stond. Hij draaide zijn hoofd om en keek naar zijn buddy. De adem stakte in zijn keel, want Ker had geen duikbril meer op en geen automaat in de mond, maar wel zijn mes in zijn hand, een satanische grijns speelde om zijn lippen.

De priemende oogjes schenen vuur te spugen, en bovendien leek het of die ogen onder water prima konden zien, ze leken op robijnen die dofrood gloeiden, alsof ze de hel al gezien hadden. Adri draaide zich om en wilde wegzwemmen, maar een vlijmende pijn trok door zijn rechter kuit. Verbijsterd keek hij omlaag en zag de punt van een duikmes door zijn pak steken. Het mes stak dwars door zijn kuit! Een golf van braaksel kwam opzetten uit zijn maag, maar zakte weer terug toen het mes uit zijn kuit werd getrokken en op zijn keel werd gezet. Langzaam sneed Ker zijn pak open en sneed met chirurgisch perfectionisme zijn luchtpijp open. De slagaders in zijn hals sprongen open en sproeiden bloed, dat zich gracieus met het water vermengde. Adri keek verwonderd naar zijn bloed en voelde het leven uit zich wegtrekken. Het bloed dreunde door zijn aderen, maar spoot bij zijn hals nutteloos naar buiten. Traag zonk hij naar de bodem, waar hij stierf. Ker ging er bij zitten, en ging verder met zijn macabere werk.

Twee uur later werd zijn lichaam gevonden door twee duikers van duikvereniging De Grot, een van de duikers bracht het lichaam naar boven, de andere duiker begon over te geven en probeerde het braaksel door de uitademkleppen van zijn automaat te persen, wat niet makkelijk ging. De duiker maakte een noodopstijging, en kotste aan de oppervlakte zijn maag leeg, waarna hij als een gek koers zette naar de kant, waar hij alarm sloeg door op de rode noodknop te slaan. Het zenuwslopend gejack van de sirene verscheurde de stilte op het Oostvoornse meer, en mensen begonnen te vragen wat er aan de hand was. Drie minuten later was de boot van Ed Pors onderweg naar de plaats waar de andere duiker inmiddels boven was gekomen met de stoffelijke resten van Adri. Aan de andere kant van het meer kwam een duiker het water uit lopen, er was niemand op het strand die hem zag, en als dat wel het geval was geweest had die het aan niemand verteld, want na vijftig passen lopen verdween de man plotseling, een stank van zwavel nalatend....

Ed verstopte de stoffelijke resten onder een zeil en ging naar binnen om de politie te bellen. Martin keek verbijsterd naar zijn vrouw Marijke, die stond te puzzelen achter de bar. "Mijn god, heb je dat gezien? Het leek wel of hij gefileerd was, wie kan dat nu gedaan hebben, hij is alleen naar beneden gegaan!" "Geen idee, volgens mij was hij malende, hij stond aan de bar tegen zichzelf te kletsen, en deed alsof hij tegen iemand sprak, dat kan je niet gewoon noemen." Een andere duiker bevestigde het, "Dat deed hij buiten ook, hij stond in de lucht te lullen, en noemde zijn namaak buddy zelfs bij naam, Ker noemde hij hem." "Ker, dat zou kunnen", mompelde Marijke. "Hoe bedoel je, 'zou kunnen'", informeerde Martin. "Elf naar beneden, drie letters, God van de bloederige dood, dat is Ker" zei Marijke terwijl ze triomfantelijk om zich heen keek. "Doe me een lol en leg die stomme puzzel even weg wil je?" zei Martin kwaad. Beledigd draaide ze zich om en puzzelde verder.

Duik nooit alleen, en als je met een onbekende duikt, kijk dan naar zijn luchtverbruik, je leeft maar een keer....

Rein van der Veer - NOV De Potvis - inzending 'De Kopijbox'
Lay out : Mireille

TIEN VRAGEN OVER HET THEMA UITRUSTING

Test uw kennis door deze vragenlijst door te werken. Bij alle vragen zijn verschillende antwoorden mogelijk.

1 Waarom neemt u bij een nachtduik twee lampen mee?

- De felheid van één lamp is niet voldoende
- Eén lamp dient als reserve in geval de andere het begeeft
- Voor het geval dat het zicht verandert

2 Welke lamp is geschikt voor een slecht zicht?

- Een lamp met een sterke straal
- Een lamp met een zwakke straal, omdat de zweefdeeltjes het licht reflecteren
- Een lamp met een verstelbaar wattgetal

3 Waarvoor dient een duiklamp met meerdere lampjes?

- Een dergelijke lamp bestaat niet
- U kunt de hoeveelheid licht aan de omstandigheden aanpassen
- Hij vervangt een tweede lamp

4 Hoe luidt de goede vuistregel?

- Hoe donkerder het water, hoe meer licht wordt gebruikt
- Hoe donkerder het water, hoe minder licht wordt gebruikt
- Hoe minder daglicht, hoe hoger het wattgetal

5 Welke voordelen bezitten accu's ten opzichte van batterijen?

- Accu's zijn goedkoper dan batterijen
- Accu's zijn oplaadbaar
- Accu's presteren meer

6 Waardoor kan de werking van een accu nadelig worden beïnvloed?

- Door overlading
- Door de watertemperatuur
- Door het tijdstip van opladen vóór de duik

7 Waaruit moet het luchtvoorzieningssysteem van een nachtduiker bestaan?

- Uit een gewone ademautomaat en een vestautomaat
- Uit een automaat die beschermd is tegen bevrozing
- Uit twee separaat werkende ademautomaten?

8 Welk van de volgende delen van de uitrusting kunt u als signaalmiddel gebruiken?

- Nikosignaal
- Boei met signaalflitser
- Chemisch lichtstaafje

9 Wat is een dive-alert?

- Een ademautomaat voor het noodgeval
- Een apparaatje dat akoestische signalen geeft
- Een trimvestautomaat

10 Welk type duikpak is het beste geschikt voor het nachtduiken?

- De keuze hangt af van het desbetreffende water
- Hetzelfde type pak waarmee u overdag duikt
- Een droogpak kan noodzakelijk zijn ook al is overdag een natpak voldoende

KEIZERSVISSSEN

Je hebt ze vast wel al eens gezien, is het niet in het echt dan wel op foto want de bontgekleurde keizersvissen zijn geliefde onderwerpen voor onderwaterfotografen. Over hun leefwijze is zeer weinig bekend en in vele opzichten vormen ze een kleurrijk raadsel.

De zee-engel is slechts 1 soort uit het grote geslacht van de keizersvissen. Hun kleurrijke en elegante verschijning maakt de keizersvissen tot levende juwelen van de wondere wereld van het koraalrif. Er bestaan 74 verschillende soorten keizersvissen. Ze kunnen een lengte bereiken tot 60cm maar meestal blijven ze aanzienlijk kleiner. Keizersvissen komen overal in ondiepe tropische en subtropische wateren voor, meestal bij koraalriffen. In het Caribische gebied is hun leefomgeving (de koraalriffen) door milieuverontreiniging en de economische ontwikkeling van de kust sterk bedreigd.

Wanneer men keizersvissen nader bekijkt kan men zich nauwelijks voorstellen dat zulke betoverend mooi gekleurde dieren een overlevingskans hebben. In de glinsterende wereld van het tropisch koraalrif zijn keizersvissen echter slechts bonte vlekken op een felgekleurd tapijt. Overal schieten vissen in alle kleuren van de regenboog door het ondiepe, zondoorschenen water. Men heeft lange tijd aangenomen dat de tekening van veel keizersvissen ter camouflage diende, waardoor de vissen zich aan hun specifieke omgeving kunnen aanpassen. Duikers vertellen echter dat keizersvissen al van verre opvallen. Op de rijke voedselgronden van het rif vinden veel keizersvissen op een relatief klein oppervlak alles wat ze nodig hebben. Dit gebied wordt door de vissen vaak alleen of als groep verdedigd. De bewoners tonen hun soortspecifieke kleuren en kunnen zo soortgenoten onder de indringers waarschuwen. De dwergengelvis leeft bijvoorbeeld in kleine scholen van familieleden die door 1 mannetje aangevoerd worden. De vissen eten algen en iedere groep maakt aanspraak op een klein algenrijk territorium. Andere families worden uit de buurt van dit gebied gehouden, deels door de waakzaamheid van het dominante mannetje, deels doordat ze de felle signaalkleuren al van grote afstand herkennen. Dit kan echter niet voor alle soorten opgaan. Het lijkt erop dat alle keizersvissen een uitstekend gezichtsvermogen voor kleuren hebben. Matgekleurde vissen zoals haaien en ook aan aantal vijanden van de keizersvissen missen waarschijnlijk het vermogen om felle kleuren te zien en van elkaar te onderscheiden. Het brede afgeplatte lichaam van de keizersvissen is ten dele een aanpassing waardoor ze in smalle spleten kunnen schuilen als ze voor vijanden moeten vluchten. De meeste soorten brengen de nacht in spleten in het rif door.

Eén van de merkwaardigste eigenschappen van sommige rifbewonende vissen is dat ze in de loop van hun leven van geslacht kunnen wisselen. Vaak beginnen ze hun leven als vrouwtje maar kunnen later in volledig functionele mannetjes veranderen. Sociaal levende soorten zoals de dwergengelvis zijn in dit opzicht het meest interessant. Iedere groep bestaat uit 1 mannetje en zijn "harem" van vrouwtjes. Als het mannetje sterft wisselt het grootste (en oudste) lid van de harem van geslacht en neemt zijn positie over. Hij verdedigt dan de groep en bevrucht de eieren.

Over het paaigedrag van keizersvissen is maar weinig bekend. De meeste rifbewonende vissen paaïen boven het rif. De vrouwtjes en mannetjes zwemmen snel naar de oppervlakte, zetten eieren en zaad af en duiken dan weer weg in de beschutting van de koralen. De bevruchte eieren drijven met de stroming weg buiten het bereik van de roofzuchtige rifbewoners. De jonge vissen die uit de eieren komen drijven mogelijk af naar open zee en sterven daar of vestigen zich op een ander rif. Recente onderzoeken hebben echter laten zien dat rifbewonende vissen in gebieden paaïen waar de stroming de jonge vissen uiteindelijk weer naar het ouderlijk rif terugvoert. Vele vallen echter ten prooi aan vissen die groter zijn.

Veel soorten keizersvissen zijn in principe planteneters. Met hun fijne, borstelachtige tanden schrapen ze de algen van het rif. Samen met andere planteneters houden ze de algengroei binnen de perken en voorkomen zo dat de koralen overgroeid raken. Grotere soorten zoals de imperatorkeizersvis eten zowel dieren als planten. Deze soort heeft sterke, snavelachtige kaken waarmee hij krabben, wormen en andere kleine dieren kan grijpen. Sommige keizersvissen hebben uitspringende bekken die speciaal geschikt zijn om algen tussen de koralen vandaan te grazen. Af en toe komt het voor dat keizersvissen ook koraalpoliepen eten, kleine anemoonachtige, kolonievormende dieren die het rif opbouwen. De netelcellen in de poliep-tentakels schijnen nauwelijks enige uitwerking op de roofzuchtige vis te hebben.

Wat ook nog leuk is om te weten is dat de lijntekening die men bij sommige jonge keizersvissen aantreft er soms als Arabische schrifttekens kunnen uitzien. Op Zanzibar stond op een jonge blauwe keizersvis naar men meende : "er bestaat geen andere God dan Allah". Tevens hebben sommige vissen die op riffen leven grote oogvlekken in de buurt van de staart. Het is mogelijk dat ze hierdoor een grotere kans hebben om aanvallen te overleven daar de aandacht van hun vijand dan van de kwetsbare kop wordt afgeleid.

Al bij al een soort om niet naast te kijken.

Mireille

De drie uur van de Driehoek

De hele week liep ik al zenuwachtig in verband met deze wedstrijd. In een zwak moment had ik me opgegeven maar gelukkig kon ik mezelf nog promoveren van zwemmer naar coach. Ik heb het altijd al beter uit kunnen leggen dan doen. Vlak voor de wedstrijd liep de spanning nog hoger op. Vooral toen ik hoorde dat dochter Suzanne ook meedeed. Niet bij de Bermuda Divers maar bij de **vijand**: het Reijnaertcollege. Ze zou zelfs nog in dezelfde baan zwemmen ook. Aangezien de wedstrijd om 8 uur 's avonds zou starten was afgesproken dat we om kwart over 7 zouden verzamelen. Volgens goed gebruik was er dus niemand. Tegen half acht kwamen de eersten binnendruppelen. De tegenstanders waren toen al lang bezig met inzwemmen. We hebben afgesproken dat we niet zouden inzwemmen. Er bestonden al grote twijfels of de conditie het zou uithouden voor de volle drie uur. Alle opgespaarde calorieën zouden in de wedstrijd worden gebruikt. Om vijf voor acht kwamen de laatsten binnenvallen. Zelf vonden ze dit ruim op tijd. De fors gestresseerde coach had hierover een ander idee. De tactiek was eenvoudig doch duidelijk. Het eerste uur zouden we snel beginnen, het tweede uur iets versnellen om het in het laatste uur razendsnel af te maken. Dit is ook gelukt, echter in omgekeerde volgorde.

Het "dream-team" van de Bermuda Divers bestond uit Herman, Martijn, Frits, Jacco, Gyno, Willy, Ronald en Kim. Iedereen moest 4 baantjes zwemmen waarna een ander het zou overnemen.

Ik had met Willy afgesproken dat hij 2 seconden voor het beginsignaal zou starten. Zouden we in ieder geval 1 keer in de wedstrijd op kop liggen. Mislukt dus! Waarschijnlijk lijm aan de voeten. Ook waren er het eerste kwartier andere startproblemen. Martijn zag na 1 beurt al zwart voor de ogen. Nadat we uitgelegd hadden dat een badmuts geen duikbril was, dus niet voor de ogen maar erboven, ging het al een stuk beter. Gyno was na 1 beurt al kotsmisselijk, maar na een bezoek aan het toilet om over te geven ging het ook een stuk beter. Tactisch gezien was het beter om de brokken in de baan van de tegenstander te deponeren. Dit zou hun snelheid zeker beïnvloeden. Maar dit is misschien iets voor volgend jaar.

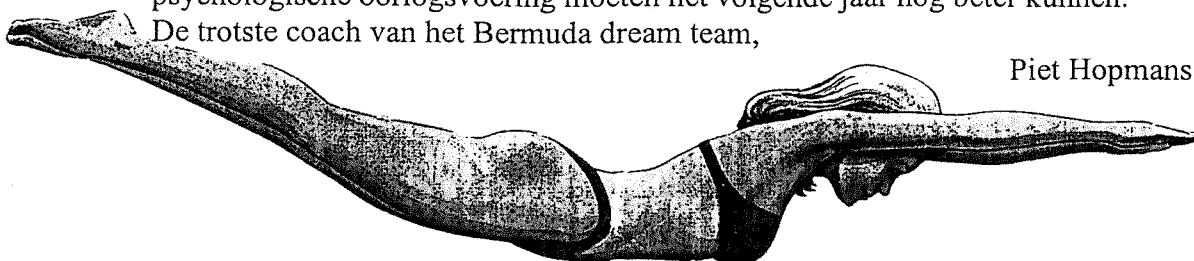
We zwommen met 5 ploegen in een baan zodat er soms nogal eens ruimte gebrek was. Echter niet voor Ronald. Hij zwom dwars door, onder boven langs alles heen. Dochter Suzanne werd tot 3 keer toe volledig onder water gezwommen. Dit had wel tot gevolg dat hij na 2 beurten al ruim baan kreeg van alle tegenstanders. Herman en Jacco zwommen als (zee-)leeuwen. Frits zwom als in zijn jonge jaren (nog niet zo lang geleden) en Kim ging tekeer als een dartelevlinder. Zij was zo goed en snel dat ze in het laatste uur een paar extra beurten kreeg. Spontaan afgestaan door andere teamleden! Of ze hier nu erg blij mee was kon ik niet precies merken. Ze werd er wel stil van.

Een opmerking over de tegenstanders. Er was een groep waar we 2 ½ uur gelijk mee opzwommen. De grote kracht bij die groep was een klein meisje dat razendsnel kon zwemmen. Dat bleek de dochter van Theo en ?? te zijn. In de wandelgangen hoorden we dat ze over enige jaren lid van de Bermuda Divers wilde worden. Als ze ooit lid wil worden dan zal ze volgende jaar toch al met ons mee moeten doen.

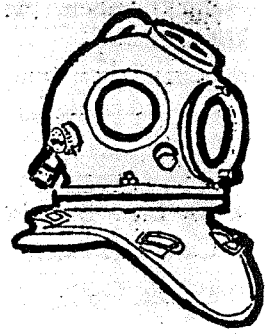
Het resultaat: een vierde plaats onder de 12 deelnemende recreatieploegen met een totale afstand van 9.950 meter. Volgens mij hadden we meer gezwommen maar zoals het echter duikers betaamd hadden we een deel van de baantjes onder water gezwommen en dat was m.i. niet opgevallen bij de jury. Volgens jaar willen we in ieder geval 1 jurilid onder water. Met enige medische ondersteuning (EPO?), een betere keertechniek in de baan, en een sterkere psychologische oorlogsvoering moeten het volgende jaar nog beter kunnen.

De trotste coach van het Bermuda dream team,

Piet Hopmans

BIJZONDER EVENEMENT bij Onderwaterwatersport Vereniging Nijkerk, zij doen zelf hun verhaal :

Verhalen vanuit de koperen helm.

Ron zijn oog was gevallen op een authentieke duikuitrusting. Hij had hem gevonden op één van zijn beruchte koopjesjachten. Met authentiek bedoel ik niet een half gesloten of geheel gesloten systeem, niet met een luchtgeïntegreerde - of nitroxduikcomputer. Zelfs niet met een eigen duiktank. Nee, ik bedoel met authentiek, of origineel als u dat wilt, een koperen helm met bijbehorend pak, schoenen, lood, mes en luchtslangen.

“Dat is prachtig voor een duikevenement” was zijn eerste reactie. Hij stapte meteen op Henk Hanson af om inhoud te geven aan één van zijn vele creatieve ideeën. Henk, die als eigenaar van het duikcentrum “de Grevelingen” altijd in is voor een goed idee, besprak samen met Ron de details van het bijzondere voornemen.

En zo kwam het dus dat een aantal mannen in maart 1998 een complete duikuitrusting binnendroegen in het zwembad “Bloemendaal” in Nijkerk, vlak voor de training van de Onderwatersport Vereniging Nijkerk. Uiteraard was er reeds een serieuze “try-out” van de apparatuur geweest, maar dit zou de eerste keer zijn dat ze ermee onder water gingen. De “try-out” had plaats in een gewone garage en daar was al gebleken dat alleen het pak aantrekken al een hachelijke operatie was. Het pak moest worden aangetrokken via de nekopening. Voor een slanke den met maatje 34 is dat niet echt een probleem. Maar voor een goedaardige lobbes van 120 kg is het mislukken op voorhand gegarandeerd. Glijmiddel was hier het toverwoord, mede omdat er van rek in de nek(kraag) weinig sprake was. En wat moesten ze anders doen in geval van een te groot lichaam en/of een te kleine opening.

Het pak aantrekken was niet de enige te overwinnen uitdaging. Wat te denken van het te water laten gaan of eruit laten komen, of hulpduikers in het water voor assistentie, en als er iets misgaat. Alleen al het voortbewegen op de kant was als een olympische topprestatie in de zwaarste klasse gewichtheffen. De helm had het behoorlijke gewicht van 10 kg evenals beide schoenen per stuk. Alsof dit niet genoeg was om een beetje droogduiker onder water te krijgen kwam er ook nog een borstgewicht bij van ongeveer 20 kg en een even groot gewicht op de rug. Voor de meesten was dit bij elkaar ongeveer gelijk aan het eigen gewicht. Rondlopen onder een 2 G conditie was voor niemand een dagelijkse bezigheid.

De luchtvoorziening was geregeld via een gewone persluchtflus van 15 liter en uiteraard waren er voldoende gevulde flessen op voorraad. Bij de eerste vooraankondiging bleek er al zoveel animo dat met gemak een 3- tot 4-tal avonden gevuld konden worden. En dit bleek achteraf ook alleen mogelijk dankzij een strakke logistieke “JIT”-planning.

Vanwege het experimentele karakter werd besloten om te starten met een ruim ervaren duiker waarvan verwacht mocht worden dat deze zijn zenuwen ruimschoots onder bedwang kon houden. Daarnaast had deze duiker een lichaamsbouw die er alle schijn van had om door de smalle nekopening heen te komen. In de laatste plaats betrof het hier een 2* instructeur, en daarvan waren er meer binnen de vereniging (goed om te weten voor het geval er toch iets mis zou gaan). Het aantrekken van het pak liep letterlijk gesmeerd, te water gaan ging van een ladder en het zinken als een baksteen. Het afstellen van de tussendruk en einddruk was in het begin nog wat zoeken. Maar nadat het eerste schaap (de overeenkomst met de eerste duiker berust op louter toeval) over de dam was volgden er meer.

...BUBBELS EN BABBELS...

De oren van de zeehond

Volwone zeehonden hebben geen oorschelpen; in plaats daarvan zijn er twee kleine gaatjes overgebleven. Maar ze hebben wel degelijk oren en ze beschikken over een voortreffelijk gehoor, vooral onder water. In de lucht nemen ze geluiden beide oren met een heel klein tijdsverschil; daardoor is het voor een zeehond mogelijk om vast te stellen waar het geluid vandaan komt. Maar onder water verliest de mens dit vermogen omdat de geluidsgolf niet door zijn gehoorgang kan doordringen. Zeehonden hebben zich dusdanig aangepast dat zij toch onder water de richting van het geluid kunnen bepalen. Zelfs kunnen ze ultrasone frequenties horen (tot 70.000Hz) die veel hoger zijn dan het menselijk oor kan waarnemen (max. 20.000Hz).

Er was eens een Belg die met zijn vrouw naar Terneuzen ging winkelen. Ze waren bij de brug van Sluiskil, die net voor hun neus openraaide. Deze brug had nog nooit voor een openstaande brug gestaan en wilde het wel eens bekijken. Hij ging helemaal over de rand van de brug hangen, zodat er alles goed kon zien. Plotseling ging hij voorover het kanaal in, en na enkele malen boven te komen, verdween hij in het donkere water. Gelukkig hadden de bootlui van het passerende schip al gauw in de gaten wat er aan de hand was en pikten hem met een pikhaak uit het water. Onmiddellijk was er al een ambulance gearriveerd en reed met volle vaart met de bewusteloze Belg naar het ziekenhuis in Terneuzen. De arts van dienst controleerde de portefeuille van de man voor diens naam en gaven alle medische gegevens. Hij zag dat de man 3 zwemdiploma's in zijn bezit had. Toen de man terug bij zijn positieven was, vroeg de arts hem wat mogelijk was dat iemand met zoveel zwemdiploma's kon verdrieken. De Belg, de Belg. Wist ik veel dat die ook in Nederland geldig zijn!!!

MEEUWEN VERWOESTEN BROEDSEL

BRESKENS ■ Op de "Hooge Platen", een serie grote zandbanken tussen Breskens en Terneuzen voltrekt zich (volgens deskundigen) een ecologische ramp. Voor het eerst na 20 jaar hebben grote groepen zilvermeeuwen het voorzien op de eieren van zeldzame vogels die ieder jaar in dit gebied broeden. Het gaat hierbij om broedsel van dwerg- en grote sterns. De "Hooge Platen" zijn één van de drie belangrijkste broedgebieden in Nederland. Vorig jaar telden men op drie ha. gebied dat altijd droog blijft in de Westerschelde 5.500 broedende paren. Het gedrag van de meeuwen zou volgens deskundigen het gevolg zijn van de verdiepingswerken in de Westerschelde. Het slib van de baggerwerken wordt bij de "Hooge Platen" gedumpt. Dat gebied was tot nu toe een der belangrijkste voedselgebieden voor de onvolwassen zilvermeeuwen die er volop kleine krabben en zeesterren vonden. Door de baggerspecie die er gestort wordt is dat onmogelijk geworden. Volgende week gaan Rijkswaterstaat en vertegenwoordigers van "Het Zeeuws Landschap" met elkaar praten over de mogelijkheden om nog iets van het broedsel van de sterns te redden, ook is men bevreesd voor het broedseizoen van de visdiefjes, die wat later broeden. De "Hooge Platen" is een beschermd natuurgebied.

WAT

Schatten uit Schelde

Het Stedelijk Museum aan het Bellamyplein 19-21 in Vlissingen heeft een opvallende expositie in huis: 'Schatten uit de Schelde'.

De tentoonstelling is geheel gewijd aan de wrakopruiwing in de Westerschelde.

Tijdens deze operatie, augustus vorig jaar gestart door Rijkswaterstaat Zeeland, worden in zes jaar tijd een zestig wrakken en andere obstakels uit de rivier gehaald.

De ruiming is nodig omdat de vaargeul verdiept wordt. In het Stedelijk Museum zijn

bezittingen van opvarenden en scheepsonderdelen te zien, die afgelopen maanden naar boven zijn gehaald. Foto's, tekstpanelen en krantenartikelen geven inzicht in het hoe en waarom van de wrakopruiwing in de Westerschelde. Wrakrestanten zijn gebruikt als tekstpanelen.

De Zeeuwse cineast Rob van Hoek heeft in opdracht van Rijkswaterstaat Zeeland een videodocumentaire gemaakt over de operatie.

De documentaire laat zien dat er bij wrakopruiwing heel wat komt kijken zoals het lokalise-

ren van het wrak, de scheepvaartbegeleiding tijdens de werkzaamheden op de rivier, het vrijbaggeren en naar boven halen van het wrak en het afvoeren en verwerken van de wrakresten.

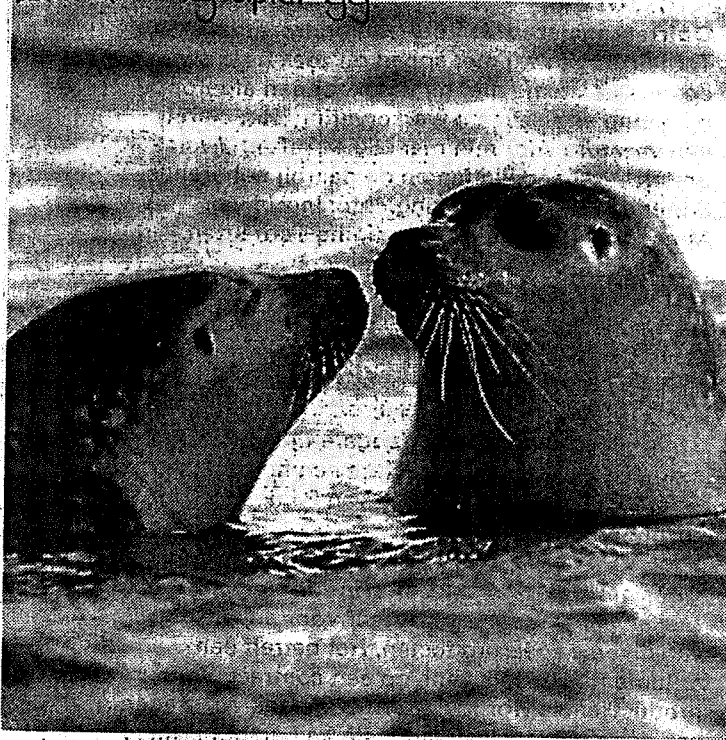
De expositie blijft te bezichtigen tot 31 december 2000.

Openingstijden: op werkdagen van 10-17 uur; zaterdag en zondag en feestdagen van 13-17 uur.

Rondleiding van groepen is mogelijk op afspraak (0118 412498).

De toegang tot het museum is gratis.

Z.V.A. 29 april '99

Natuurpark Oosterschelde

De Oosterschelde heeft sinds eind februari de status van natuurpark in oprichting. Dat is een soort proefperiode voor het definitief een nationaal park is. De periode is bedoeld om eigenaren, bestuurders en beheerders de gelegenheid te geven tot overeenstemming te komen over een gezamenlijk plan voor beheer en inrichting van het gebied. Het maken van plannen voor een goed beheer waar vervolgens de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij zijn goedkeuring aan geeft, kan een paar jaar duren.

Rust en voedsel

Het toekomstige nationale park beslaat een oppervlakte van ongeveer 37.500 hectare. Kort gezegd ligt de waarde van de Oosterschelde in de grote aantallen vogels en vogelsoorten die hier rust en voedsel kunnen vinden, de rijke onderwaterflora en -fauna en de getijdenbewegingen die een voor Europa dynamisch landschap opleveren. Bij eb vallen schorren, platen en slik-

ken (gedeeltelijk) droog. Dat levert veel en gemakkelijk bereikbaar voedsel op voor vogels. In het zoute milieu voelen zich zeldzame planten thuis die zich hebben aangepast aan de extreme omstandigheden van de Oosterschelde.

Getijdengebieden zijn waardevol, kwetsbaar en schaars. Vandaar dat grote delen van het gebied al zijn aangewezen als beschermd en staatsnatuurmonument; zij vallen onder de Natuurbeschermingswet.

Recreatie

De Oosterschelde is bij uitstek een gebied voor waterrecreanten. Omdat het beleid al jaren is gericht op het instandhouden van de waarde van het gebied voor de recreant zal de instelling van een nationaal park daar in eerste instantie weinig verandering in brengen. Van enkele vormen van recreatie is het wel de vraag of ze passen binnen een nationaal park. Het gebruik van waterscooters is dat niet, evenals

waterskiën. Voor surfen hangt het van de locatie af. Vandaar dat het de bedoeling is het surfen te concentreren op een aantal plaatsen en het niet toe te staan op de meer kwetsbare delen van de Oosterschelde. Het beoefenen van de duiksport om te genieten van de onderwaterflora en -fauna past wel binnen het park. De effecten van de verschillende vormen van recreatie zullen blijvend worden onderzocht. Het behoud en ontwikkeling van natuurwaarden zijn niet alleen hoofddoelstelling van het nationaal park, maar zijn ook een belangrijk element om het gebied aantrekkelijk te houden voor mensen die ervan willen genieten.

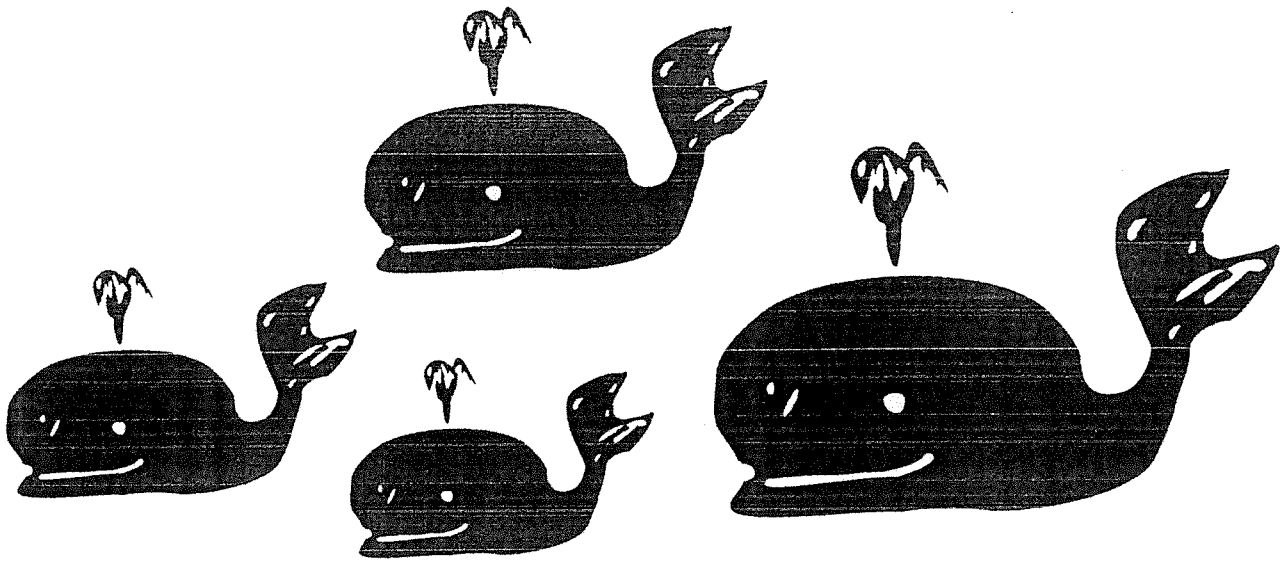
Visserij

De Oosterschelde is van oudsher een gebied waar de beroepsvisserij bloeit. Er wordt nog steeds op verschillende manieren gevestigd met netten en fuiken en er liggen onder meer schelpdierpercelen. Na verkoop op de mosselveiling in Yerseke worden de mosselen opgeslagen en verwaterd in het oostelijk deel van de rivier. In feite is daar sprake van 'natte pakhuizen'. Deze zijn niet voor publiek toegankelijk. Met de functie die de Oosterschelde heeft voor de visserij is in het beleid altijd rekening gehouden. Dat zal in de toekomst ook zo blijven.

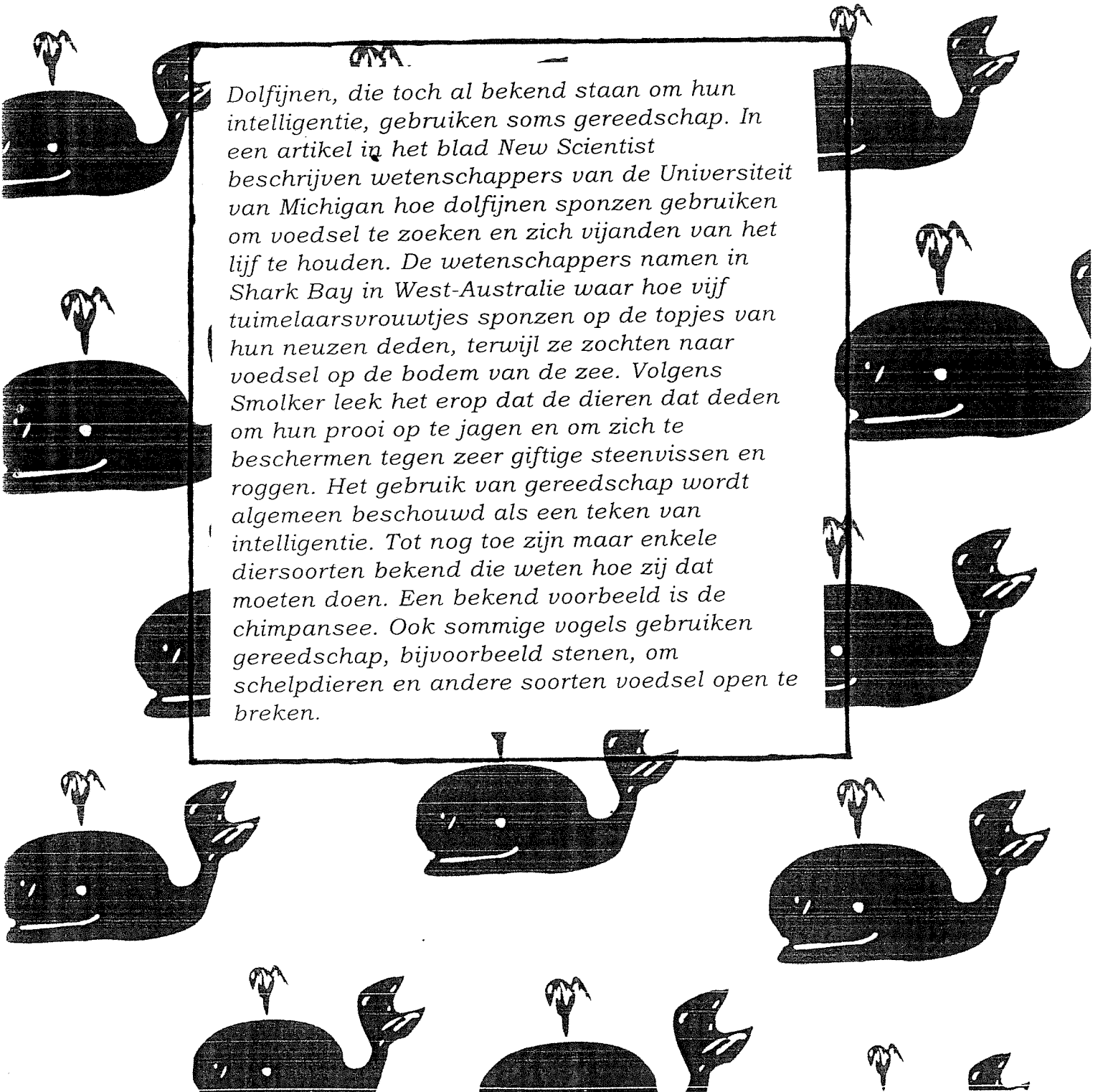
Brochure

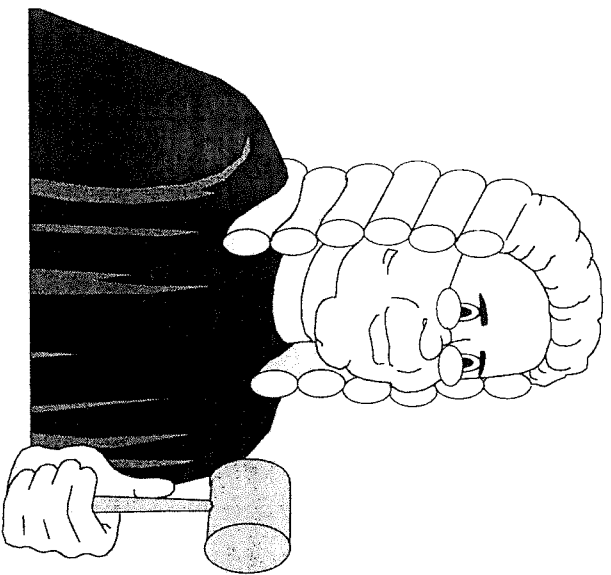
Met als titel Nationaal Park Oosterschelde is een brochure verschenen. Daarin valt in het kort te lezen wat er allemaal speelt in het gebied, hoe het natuurgebied is ontstaan en wat de waarde ervan is. Ook staat er in beschreven welke bestuurslagen bemoeienis hebben met de Oosterschelde en wat er voor komt kijken om alle neuzen in dezelfde richting te krijgen.

De brochure is gratis verkrijgbaar bij het informatiecentrum van de provincie, Abdij 9 in Middelburg, tel. (0118) 63 14 00.

Dolfijnen, die toch al bekend staan om hun intelligentie, gebruiken soms gereedschap. In een artikel in het blad *New Scientist* beschrijven wetenschappers van de Universiteit van Michigan hoe dolfijnen sponzen gebruiken om voedsel te zoeken en zich vijanden van het lijf te houden. De wetenschappers namen in Shark Bay in West-Australië waar hoe vijf tuimelaarsvrouwtjes sponzen op de topjes van hun neuzen deden, terwijl ze zochten naar voedsel op de bodem van de zee. Volgens Smolker leek het erop dat de dieren dat deden om hun prooi op te jagen en om zich te beschermen tegen zeer giftige steenvissen en roggen. Het gebruik van gereedschap wordt algemeen beschouwd als een teken van intelligentie. Tot nog toe zijn maar enkele diersoorten bekend die weten hoe zij dat moeten doen. Een bekend voorbeeld is de chimpansee. Ook sommige vogels gebruiken gereedschap, bijvoorbeeld stenen, om schelpdieren en andere soorten voedsel open te breken.

Schipper van Australische boot aangeklaagd

Eerder dit jaar ging het koppel Thomas en Eileen Lonergan uit Louisiana met een boot mee om te duiken op Het Groot Barrière Rif met 24 andere duikers. Twee dagen na de duiktrip werden ze als vermist opgegeven. Hun bagage was namelijk blijven staan op de boot nadat alle andere 24 duikers van boord waren gegaan. Bleek dat na de duik geen telling gedaan was en dat Dhr. en Mevr. Lonergan accidenteel

waren achtergelaten op het rif. Zoekacties leidden tot het vinden van duikmateriaal van de vermisten op een met krokodillen vergeven strand 2 weken na hun verdwijning. Hun lichamen werden nooit gevonden. Lijkschouwer Noel Nunan eindigde zijn onderzoek met als doodsorzaak verdrinking of gedood door haaien na het achterlaten van de twee op het St. Crispin Reef, North Queensland. Er werd klacht neergelegd tegen de schipper, Jack Nairn, die het 2-tal daar achterliet en deze staat nu terecht voor doodslag na het accidenteel achterlaten van het Amerikaans koppel op het rif. Uiteindelijk is het de schipper die instaat voor de veiligheid van de passagiers en die ervoor moet zorgen dat alle veiligheidsmaatregelen correct uitgevoerd worden, dit aldus lijkschouwer Nunan. Via het aanwezige bewijsmateriaal was het niet mogelijk de exacte oorzaak van hun dood te bepalen, men blijft erbij dat het koppel waarschijnlijk verdronken is of gedood door haaien 2 of 3 dagen nadat ze achtergelaten waren. Beide slachtoffers waren ervaren duikers. Ook de duikfirma "Outer Edge" waaronder de schipper vaart, wordt geconfronteerd met verschillende aanklachten zoals niet naleven van veiligheidswetten enz... Schipper Jack Nairn vindt zichzelf niet schuldig aan de hem ten laste gelegde aanklacht.

Mireille
Bron : BBC News

TIEN ANTWOORDEN OVER HET THEMA UITRUSTING

1 Waarom neemt u bij een nachtduik twee lampen mee?

Het tweede antwoord is goed: De tweede lamp dient als reserve in geval de eerste lamp het begeeft. Het kan zinnig zijn twee lampen volgens hun waltgetal op elkaar af te stemmen, zodat onder verschillende zichtomstandigheden beide lampen kunnen worden gebruikt. De voorraanste reden voor het meevoeren van twee lampen is echter dat u er steeds op moet rekenen dat één lamp weigert.

2 Welke lamp is geschikt voor een slecht zicht?

Een lamp met een verstelbaar waltgetal zou de ideale oplossing zijn, omdat u hem op die manier aan het desbetreffende zicht kunt aanpassen. Anders geldt: Bij slecht zicht gebruikt u een lamp met een zwakke straal, omdat zweefvuil het licht reflecteert en u bij een sterke straling nog minder zou zien.

3 Waarvoor dient een duiklamp met meerdere lampjes?

Het goede antwoord luidt: Bij een duiklamp met meerdere lampen kunt u de hoeveelheid licht aan de omstandigheden aanpassen. Een tweede duiklamp kan door een exemplaar met meerdere lampen niet worden vervangen omdat er bij een duiklamp ook andere markeringen dan een kopot lampje kunnen optreden.

4 Hoe luidt de goede vuistregel?

De goede vuistregel luidt: Hoe donkerder het water, hoe minder licht wordt gebruikt. Deze bijkbaar tegenstrijdige regel wil zeggen dat het oog bij slechts weinig natuurlijk licht zich sterker concentreert op de kunstmatige lichtbron.

5 Welke voordelen bezitten accu's ten opzichte van batterijen?

Het goede antwoord luidt dat accu's oplaadbaar zijn. Bij de aankoop zijn ze weliswaar duurder dan batterijen,

maar op de lange termijn gezien zijn accu's toch goedkoper, omdat ze ook aanzienlijk langer meegaan dan batterijen.

6 Waarvoor kan de werking van een accu worden beïnvloed?

Alle antwoorden zijn goed: De werking van een accu kan worden beïnvloed door zowel de watertemperatuur, overlading en ook het tijdstip van het opladen vóór de duik. Het laatsigeneemde zou het liefst na voor de duik moeten gebeuren. Overlading wordt bij sommige accu's door een speciale beveiliging voorkomen.

7 Waaruit moet het luchtvoorzienings-systeem van een nachtduiker bestaan?

De veiligste oplossing zijn twee separate ademautonaden, omdat ze voorziening van lucht garanderen ook in het geval dat de eerste trap uitvalt of de slang van de manometer scheurt. Een trimvest-automaat heeft dit voordeel niet, maar ingeval de tweede trap het begeeft, is het toch een nuttig systeem voor noodgevallen. Bij gevar van bevestiging kunt u om veiligheidsoverredenen beter geen nachtduik maken.

8 Welk van de volgende delen van de uitrusting kunt u als signaalmiddel gebruiken?

De drie genoemde delen zijn allemaal geschikt als signaalmiddel.

9 Wat is een dive-alert?

Een dive-alert is een akoestisch signaal dat op de inflator slang wordt gemonteerd.

10 Welk type pak is het beste geschikt voor nachtduiken?

De antwoorden 1 en 3 zijn goed. Met welk type pak u 's nachts duikt hangt af van de watertemperatuur. Deze kan 's nachts zo sterk dalen dat u mogelijk een droogpak nodig heeft, al heeft u overdag nog met een natpak gedoken.

EVENEMENTEN KALENDER 1999

✓ **CALAMITEITENDAG**
voor alle leden, zeer interressant

5 juni

✓ **BIOLOGISCH WEEKEND**
voor 1* +getijdewater

18 t/m 20 juni

✓ **BARBEQUE Oesterdam**
voor het hele gezin.
Bootje 10.30 u.
verzamelen 11.30 voor een duikje
f18.50 kinderen tot 12 jaar f10.-

zaterdag 3 juli

✓ **KAMPEERWEEKEND**
Camping "Duin en Strand" in Scharendijke
vrijdagavond 27 aug. vertrekken
en zondag middag terug
volwassenen f12,50 p.p.p.n.

27 t/m 29 augustus

✓ **FEESTAVOND 1999**
????????

zaterdag 27 november

OVERIGE

✓ **LUXEMBURG:** Duiken in stuwmeer
naar een ondergelopen dorp

medio zomer
Ronald heeft informatie
en zal een datum prikken

✓ **BOOTDUIKEN** (sorry jongens voor 2*)
i.s.w. met DOV en Scheldeduikers

4 juli

✓ **Lodijkse gat**, mooie plaats

✓ **De Ketel - Yerseke**
zeer mooi begroeide pijler van een reactor

12 september

✓ **BEZOEK AAN DECOMPRESSIEKAMER**
in Zeebrugge
i.s.m. Scheldeduikers en DOV

datum volgt

✓ **OFF-SHORE TRAINING** door Get Wet
bij Maritiem Trainings Centrum
Maasvlakte

medio oktober

Mekka voor de duiker

Door Hessel de Ree

'Het Mekka van Nederland'. Dat is voor sportduikers de Oosterschelde. Met duizenden, zo niet tienduizenden, dalen ze vanaf eind april af in de donkere, koele dieptes van de zeearm. Wat ze onder water aantreffen, kunnen de meesten niet eens goed onder woorden brengen, zo overweldigend mooi is volgens hen de maritieme pracht en praal.

Het water is er kouder en doorgaans lang niet zo helder als in tropische 'aquarium-zeeën', maar de Oosterschelde kan zich volgens duikliefhebbers meten met de meest exclusieve duikbestemmingen. „Het is de wereld van Jacques Cousteau in optimale forma, vol dierlijk en plantaardig leven.” Ron van Es (34) kan het weten. De mede-eigenaar van duikschool The Wave in Fijnaart en Hillegom koekeloert al achttien jaar onder het oppervlak van 'de draamkamer van de Noordzee'. Hij heeft in nagenoeg alle (sub)tropische duikparadijzen ter wereld de vliezen aangetrokken, maar blijft de Oosterschelde koesteren als zijn schat.

Er is daar beneden zo ontzettend veel leven: grote vissen als zeebaarzen, harders, alle soorten platvissen, steenbolken, paalving en soms kabeljauw. Maar ook duizenden kreeften, krabben, pijlstaartinktvis en sepia's." Lagere dieren zijn onder meer de op bloeiende planten gelijkende anjelijven en anemonen. Evenals groene en bruine wiersoorten tieren ze welig tegen de rotsen en dijkklichamen in het zoute Oosterscheldemilieu.

Waterblauwtipje

Van Es maakte zelf jarenlang 'jacht' op aanmerkelijk kleinere wonderen der natuur: naaktslakken en platwormen. Onder water fotografeerde hij tientallen soorten. Van sommige vermoedden biologen het bestaan niet eens, van andere werd gedacht dat ze alleen in warmere wateren leefden. Zo maakte Van Es haarscherpe opnames van het *Blauwtipje*, een amper twee centimeter lang naaktslakje. Ook de *Elysa*, een platworm (drie centimeter), kwam in volle glorie voor zijn macro-lens. „Het hoeft niet altijd groot te zijn om mooi te zijn”, klinkt het vertederend.

Foto's heeft Van Es ook van een koppeltje parende sepia's. Deze bijzondere inktvissen trekken in het voorjaar vanuit de Noordzee de Oosterschelde in om voor nageslacht te zorgen. Sportduikers komen ze vooral in de omgeving van de Zeelandbrug, De Schelphoek en De Levensstrijd bij Zierikzee tegen. Na hun liefdesdaad sterven de sepia's. De kalkskeletten van de inktvissen spoelen vervolgens aan op Hollandse stranden en doen nog dikwijls dienst als *snavelslijpers* in voliëres.

Scheepswrakken

Een bijzondere trekpleister in zowel Oosterschelde als Noordzee vormen de talloze scheepswrakken, slachtoffers van stormen, aanvaringen en vooral de twee wereldoorlogen. „Die schepen zijn ware oases in een zandwoestijn: prachtig begroeid en barstensvol vis”, weet Van Es. Door de veranderde getijdestromingen als gevolg van de bouw van de Oosterscheldekering doet zich een merkwaardig fenomeen voor: scheepswrakken die vroeger onder zand bedolven waren, komen nu bloot te liggen. Andere verzanden juist. „Het milieu onder water verandert voortdurend. Dat maakt het duiken in de Oosterschelde extra spannend.”

Keerzijde van de medaille is dat het maritieme natuurpark inmiddels ontdekt is door zo veel duikers uit Nederland, België en Duitsland dat het er soms wel erg druk is.

Op dit moment hebben ruim vijftigduizend sportduikers een geldige duikvergunning van de provincie Zeeland. Zij maken naar ruwe schattingen ongeveer driehonderdduizend duiken per jaar. Op populaire duikstekken als de Zeelandbrug leidt dat niet alleen op de dijk tot filevorming, ook op de zeebodem verdringen de duikers zich. „Op drukke dagen in het weekeinde zie ik soms meer duikers dan vissen”, lacht een Belgische bezoeker. De explosief tegenomen belangstelling bezorgt de provincie Zeeland als waterbeheerder kopzorgen. Enerzijds is het bestuur dolblij met de impuls die de tienduizenden sportduikers de lokale economie geven, anderzijds moet ze

ook de belangen van natuur en de beroepsvisserij in het oog houden. Beroepsvisserij klagen voortdurend over vernieling van hun vistuigen en geven (sport?)duikers daarvan de schuld.

Stropen

Ook zijn er duikers die stropen. Zij hebben het vooral gemunt op commercieel interessante dieren als kreeften. Natuurlijkhebbers vrezen bovendien dat sportduikers schade toebrengen aan het fragiele 'natte' milieu, ofschoon het een heilige wet in de duiksport is dat onder water niets mag worden aangeraakt.

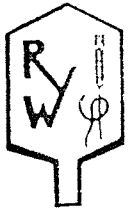
De provincie Zeeland denkt de proble-

men te kunnen oplossen door in probleemgebieden speciale duikcorridors in te stellen. In deze dijkvakken mogen vissers geen netten zetten opdat duikers er ongestoord hun gangen kunnen gaan.

In de vakken die aan de vissers zijn toegewezen, moeten duikers op hun beurt wegblijven.

Sportduiker Van Es kan vrede hebben met dit compromis: „De Oosterschelde is zo groot en rijk dat er voor ons genoeg over blijft om van te genieten.”

R. VAN WESEMAEL b.v. Chemicaliën

Zoutestraat 109, 4561 TB HULST - Postbus 247, 4560 AE HULST

Tel. 0114-314853

Fax 0114-319555

LAST VAN VREEMDE BEESTJES IN DE TUIN

ONVERWOESTBAAR ONKRUID

OF ANDERE PLAGEN ?

KOM DAN LANGS VOOR EEN PRIMA EN GEDEGEN ADVIES

GEWASBESCHERMING HUIS EN TUIN

BESTRIJDINGSMIDDELEN

MESTSTOFFEN

POTGROND

SPUITEN EN ADEMBESCHERMING

OOK KUNNEN WIJ VOOR U VERZORGEN KEURING VAN BRANDBLUSSERS

NIEUW HET KEUREN VAN DE DUIKFLESSEN .

En vergeet niet :

THE WORST DAY DIVING IS STILL BETTER THAN THE BEST DAY WORKING !

..EN HIER VOLGEN DAN ONZE SPONSORS.....

WIJ WENSEN DUKCLUB "BERMUDA DIVERS" NOG VELE JAREN DUKPLEZIER!!

RESTAURANT

LUNCHROOM

MALPERTUUS

HËT ADRES VOOR UW MOSSELFEST!!

OOK EEN ZEER UITGERREIDE KAART MET O.A. DIVERSE
VIS EN VLEES GERECHTEN.

TEVENS VOOR UW KOPJE KOFFIE MET EEN VERSE WAFEL OF PANNEKOEK

TOT ZIENS!

GENTSESTRAAT 1, HULST

GEVRAAGD:

**MATERIAAL VOOR CLUBBLAD DE BUDDY. MAG VAN ALLES
WEZEN, MITS IEDEREEN HET MAG LEZEN! RECEPTEN,
GEDACHTENKRONKELS, VAKANTIEPERIKELLEN,
WETENSWAARDIGHEDEN, TEKENINGEN, ONTWERP VOOR EEN
ONDERWATERLUCHTKASTEEL, SUGGESTIES VOOR DE REDACTIE,
BEDANKJES ENZ. ENZ.**

**JE KUNT HET ZO GEK NIET BEDENKEN, WAT JE DE REDACTIE WILT
SCHENKEN!**

DOEI.

DE BUDDYREPORTERS.

DUIKSHOP „OKTOPUSSY“

Frans en Rachèl Meijaard

Wilhelminastraat 43, WEMELDINGE

Telefoon/Fax 0113-622260
vanuit België: 0031113-622260

Het beste adres voor:

Scubapro
Spiro Techniek
Mares
Suunto
Sea & Sea
Uwatec
Ikelite

FLESVULLINGEN - FLESKEURINGEN
AUTOMATENSERVICE
VAKKUNDIGE ADVIEZEN

(Wij zijn de gehele week geopend,
behalve woensdag.)

Café de Schelde

HET GEZELLIGSTE CAFÉ VOOR
„APRÈS-PLONGEE“

Diverse Belgische bieren

Duikschool Hulst

Frits Coenen
N.O.B. instr. nr. 1933

Sportlaan 16
4561 KZ Hulst
0114 - 314245
06 - 55758727

Een goede duiklamp nodig?

Gilan-duiklampen hebben een goede licht-
opbrengst.

Vanwege een wijziging in de uitvoering zijn
er nog enkele modellen in de oude (goedkopere)
uitvoering. Heb je belangstelling, reageer dan snel.
Op iedere Gilan-lamp zit een blijvende korting van

10 %

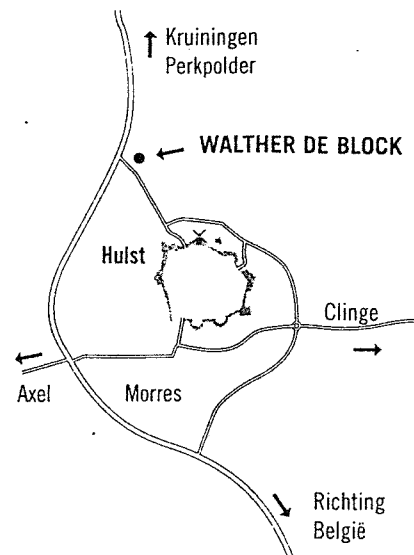
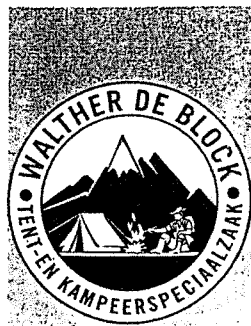

Analog Aqualand

GILAN
DIVE-EQUIPMENT

*Bij ons kunt u dagelijks "buitengewoon".
genieten van een grenzeloos assortiment
kampeer- en buitensportartikelen.*

*De buitensport- en tentenspeciaalzaak van
Zuidwest Nederland en Vlaanderen.*

Open maandag t/m donderdag van 10 tot 18 uur
vrijdag van 10 tot 20 uur
zaterdag van 10 tot 17 uur
zondag van 13 tot 18 uur

VOF Walther De Block
Oude Zoutdijk 2 - 4
4561 HP Hulst
Tel. 31 (0) (114) 31 20 58

Installatiebedrijf

VAN BUNDER & VAN DAMME

Europaplein 18 - 4561 KT Hulst
Postbus 19 - 4560 AA Hulst
Tel. 0114-315144 Fax 0114-315188

Centrale verwarming
Gas- en Waterinstallaties
Lood- en zinkwerk
Dakbedekking
Service en onderhoud

DUIKCENTRUM AEGIR

MARES

CRESSI

SCUBAPRO

SPIRO

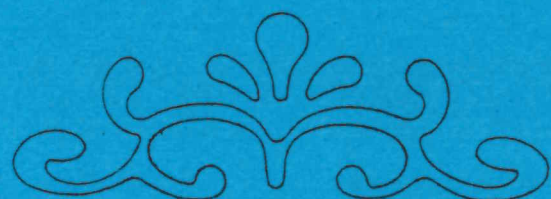

*SERVICE . REP.
DUIKPAKKEN.
DROOGPAKKEN.
eigen werkplaats voor: AUTOMATEN. ENZ.*

OPENINGSTIJDEN: *Maandag van 12.00 tot 18.00
Dinsdag van 10.00 tot 18.00
Woensdag van 10.00 tot 18.00
Donderdag van 10.00 tot 19.00
Vrijdag van 10.00 tot 18.00
Zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur*

HAVENSTRAAT 34a 6171 EE STEIN

TEL: 046-4333894 FAX: 046-4336390

Bar - Rest.

DE DRIEHOEK

☛ feesten

b.b.q's

☛ Party's

☛ gourmetten

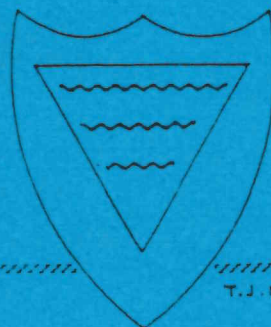
☛ koude buffetten

☛ warme hapjes

☛ div. bieren

kreezoom 2

☎ 0114-311214

T.J.H.R.